

Dop, folkhem och algoritmer

I varje tid finns det något som gör tillvaron verklig, ger den struktur och mening. Något som människor sätter sin tilltro till även om den enskilda individen inte tänker på det. Det här "något" upprätthålls av vad vi gör tillsammans, av normer, diskursen, vanor, och av andra begrepp och föreställningar och av den rådande logiken och värderingsgrunden.

I långa tider var dopet i vår del av världen ett sådant "något". Dopet var självklart. Dopet gav den yttersta bekräftelsen på att den nyfödda var oändligt värdefull, älskad av Livet Självt, av Treenig Gud. Och därför skulle hållas högt av alla människor! Hoten från Nihil, ensam förgänglighet, onåd och meningslöshet mötte i dopet kärlekens tilltal, övergången från död till liv, från mörker till ljus - och barnet "kläddes på nytt" och fick sin nya identitet, manifesterad i uttrycket att barnet *döptes till sitt namn*. Dopet kopplades samman med annat i den växande människans liv och gav trygghet och himmelska löften också med hjälp av samverkande begrepp och föreställningar. På 1900-talet uppvisar begreppet folkhemmet liknande drag, ger struktur, trygghet, värde, hälsa och demokratisk rättvisa. Folkhemsideologin är inspirerad av dopet. I vår tid kämpar såväl dopet som folkhemmet med algoritmerna som både känner oss bättre än vad vi själva gör, styr våra sociala, psykologiska och ekonomiska handlingar och kan förklara vår fasad och vårt innersta. I fria val – som Kyrkovalet – bestämmer varje medlem själv.